

1921

2-4-

184-M 30

પ્રભુ! પ્રભુ!!

હવે ક્યાં ઠર ?

પતિને વશ કરનારી વામા

છાપી.

જગત છવાયું પ્યારથી ક્યાં ગઈ મુજ પ્યારી;
શોકાતુર મુજ મન ખરે તુજ વળુ મન પ્યારી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

નાથાલાલ કાળીદાસ પટેલ નિવાસી.

અંપાપોળ ડભાણ.

પ્રત ૧૦૦૦ આવૃત્તિ ૧ લી સને ૧૯૨૧
દીર્ઘત દોઢ આનો.

ધી શારદા વિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા. હરજીવનદાસ અમરસીએ છાપી.

દે. સાંથપીપળા—નડીઆદ.

૮૨૩૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
સરકારી
ગુજરાતી કોપીસાઈટ-સંસ્થા

૯૨૩૩

ચીથો અને વંચાવો.

અને લાભ લ્યો.

મહેરબાન સદગ્રહસ્થો આ અમારી ચોપડી
નામે પતીને વશ કરનારી વામા ફક્ત એકજ વખત
વાંચી લાભ લ્યો જેમ બને તેમ જલદી બે આનાની
ટીકીટ બીડી મંગાવી લ્યો. એવી મારી આશા છે

બીનુ એ કે આ ચોપડીમાં કોઈ પણ શબ્દ
ભારે લાગતો હોય તો આ મારી પહેલી કલમ
છે તેથી માફી આપશો. અને સુધારી લેશો એવી
સેવકની અરજ છે.

મંગાવી લેવા તસ્દી લેશો. લખો નીચેને સરનામે
મક્કશે.

મંગાવો

મંગાવો

મંગાવો

પટેલ નાથભાઈ કાળીદાસ.

મુ. ડભાણ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૩૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પાતિને વશ ડરનારી

વામા.

વિષય ૬-૧૩

કલીયુગનીનારી.

કલાશી.

જુઓ આ હીંદની નારી, ઘણી મરતાન ખની વાલી,
 ફરે છે મજને મદમાતી, જુઓ કલીયુગની નારી.
 પહેરે વસ્ત્ર બારીકા, દીસે છે ગુણકા સરખી,
 અતિ ઉમંગમા રહેતી, જુઓ કલીયુગની નારી.
 મગીએ નય છે ફરવા, ગાડીમાં બેસીને નારી,
 નથી તે કાંઈથી ડરતી, જુઓ કલીયુગની નારી.
 રસોઈઓ રાખીને પાતે હુકમ ફરમાવતી ઘણી,
 જામીને પાન ખાવે છે જુઓ કલીયુગની નારી.
 જુઓ છો કેશ રૂપાળા જાણે ત્યાં નાગ લટકાવ્યા,
 ખરે તે પ્રેમ રઢીઆળા જુઓ કલીયુગની નારી.
 વાળે ત્યાં અંબોડા ભારી પછી ત્યાં ગુચ્છ તો ગાલી,
 કહુ છું રોક આ ભારી જુઓ કલીયુગની નારી.
 રમીએ મુખતી કાન્તી સદા હરેતુ વદન તેનું,
 ખરે તે લાગશે પ્યારી જુઓ કલીયુગની નારી.
 કામલડી વાણી આ એની ચોરાયુ ચીત પણ માર,
 ખરે તે અંગ માર છે જુઓ કલીયુગની નારી.
 નાખે જ્યાં આંખ અણસારો બસે હાથે પ્રદતાવાળો,
 ખરે છે મન હરનારી જુઓ કલીયુગની નારી.
 જોતે ઘેર નારી આવી છે અહો ધનમમાય તેનાં છે,

ખરે છું હુંજ શેઠાણી જીઓ કળાયુગની નારી.
 કરો નહિ રોદ બહુ ભારી અરે ઓ દિન્દની બહેનો,
 કરે વિનંતી નાથાલાલ પતિવૃત્ત પાળજો બહેનો.
 બોલુ છુ હાથ જોડીને માફી માગુછુ તમ પાસે,
 લખ્યુ વાંચી તમે બાધઓ ન કરશો કોષ મુજ પર રે.

પ્રીયાનું શ્રવણ

(ક્વાત્રી)

અમે આ દેશમાં આવ્યા મુકી મમ પ્રેમદા પ્યારી,
 શીયળવંતી તજી દહને અમે આ દેશમાં આવ્યા.
 અરે શી મુખની કાંતી નચાવે તે મને ભારી,
 અરે તેને છોડી દહને અમે આ દેશમાં આવ્યા.
 આંખો છે રત્નના જેવી લાગે મને માણુથી પ્યારી,
 આહા દુઃખી કરી તેને અમે આ દેશમાં આવ્યા.
 બોલે જ્યાં બોલ કોયત્રી મનોહર મનહર નારી,
 સુભાગીને વછોડીને અમે આ દેશમાં આવ્યા
 વાતો છાની મને કરતી મેના મારી મને કહેતી,
 ગુણવંતી નાર તજીદહને અમે આ દેશમાં આવ્યા
 માગુ જ્યાં પાણીનો પ્યાસો લાવી હાજર કરતીતી,
 રીસાય નહિ પ્રેમદા મારી અમે આ દેશમાં આવ્યા.
 ખરે તુજ ગુણનો ભંડાર મને બહુ યાદ આવે છે,

ખન્યા તુજ વીણ અધો હું અમે આ દેશમાં આવ્યા.
 લખું એક પત્ર શાશ્વીતે આવશે ઝટ તું આંહી,
 મરે હું હાય વિરોગે અમે આ દેશમાં આવ્યા.
 તુજ વીણ પ્રાણ તારાને દીક્ષાસે કાષ્ઠ નથી દેતું,
 તજી મેં પ્રેમની પ્યાલી અમે આ દેશમાં આવ્યા.

પતિનું શ્રવણ

ઠવાલી

ખંખા પવન ગમતાં નથી ધ્રુપેલને હું શું કર
 વહાલા વેના વાહુ નહિ મંછ પરદેશમાં પ્રીયતમ ગયા
 સાડી અને આ પોલકાં ગમતાં નથી મુજને ખરે
 આ બાલને સમારી શું કર પરદેશમાં પ્રીયતમ ગયા
 ધર ખાર પણ ગમતું નથી મુજ પ્રાણ વિરોગે હું મરે
 આ દીલડી ને શું કર પરદેશમાં પ્રીયતમ ગયા
 જાંઝર ગુચ્છ ગમતાં નથી મમ સ્વાગી વીણ ગમતું નથી,
 આ જડને હું શું કર પરદેશમાં પ્રીયતમ ગયા.
 આ દુવાલ પણ ગમતો નથી નાથ વિરેશે ત્યાં રજા,
 આ સપાટને પણ શું કર પરદેશમાં પ્રીયતમ ગયા.
 બોજન પણ બાવતું નથી સ્વામી છનાં સ્વામી નહિ.
 આ મુખવાસને પણ શું કર પરદેશમાં પ્રીયતમ ગયા.
 શીયળ રતુમાં તે ખરે સ્વામીજી મારા સુર્ય છે,
 આ જુવાની એવે જગ છે પરદેશમાં પ્રીયતમ ગયા.

૨ હોય જો મુજ પ્રાસતો હિમંગ મુજને ઘાયરે,
એ શીમળને શામાવનારા પરદેશમાં પ્રીયતમ ગયા.
હા હોય જો મુજ સાથમાં તો ભોળા ન્હીએ ભાવથી,
મમ શબ્દમાર તે ત્યાં રહ્યા પરદેશમાં પ્રીયતમ ગયા.

કાને માટે ?

(ક્વાલી)

અમે આ દેહ ધારી છે અમારા સ્વામીને માટે,
વળી માયા વધારી છે અમારા સ્વામીને માટે.
પીયર પલમાં તજી દધને સુભાગી સાસરે આવ્યાં,
ગમત સર્વે છોડીજી છે અમારા સ્વામીને માટે.
માતાથી રોજ રમતાતાં પળવતાં માતને ભારી,
હવે અદલ વધારી છે અમારા સ્વામીને માટે.
કલ્યાણ માતનું કરતી અતિ હિમંગમાં કરતી,
હવે તો સર્વે તજ્યું છે અમારા સ્વામીને માટે.
પીતાની પ્રીત તોડીને પતિને સ્નેહ જોડીને,
અભિમાન મૂકી દીધું અમારા સ્વામીને માટે.
નહેણું સાસુ તણા ખાધા ખોસો નણદણ તણા સાંખ્યા,
ક્ષમા દાલ દાળી છે અમારા સ્વામીને માટે.
પરવશ પીંજરે રહીને દુઃખો વેઠવાં ધણાં કાપ્યાં,
આજસુ ટેવ છોડી છે અમારા સ્વામીને માટે.
પ્રાણની સેવા સાચી છે રહી નીજ નાશની સાથે,

અનિતી તો ખુવારી છે અમારા સ્વામીને માટે.
 ખરે મન આ વિચારે છે પતિને દેવ ગણવાના.
 ખરી આ ટેક લીધી છે અમારા સ્વામીને માટે.
 પતીના મુખમાં સુખીઆં પ્રાણના દુઃખમાં દુઃખીઆં,
 ખરે આ ધર્મ સાચો છે અમારા સ્વામીને માટે.
 પ્રાણને આંસુ જ્યાં પડશે અમારે લોહી આપીયું,
 પતિવ્રત દાર પહેરીશું અમારા સ્વામીને માટે.

આવી લુચાર્ધ ?

(ગાલ)

નથી જો શણીરી પરવા ! સગાઈ ક્યાં બતાવો છો ?
 સગાઈ જો મળે છે તો, લુચાર્ધ ક્યાં બતાવો છો ?
 સગાઈ લગનની બાંધી, સગાંએ ગાંઠ આ સંધી ?
 અરે આ ગાં ને છેડી, જુદાર્ધ ક્યાં બતાવો છો ?
 પતિ છો પ્રણયી પ્યારા ! બહેન નિજ વૃક્ષ છો મારા !
 થકને બાવળ વડાણા ! ખુરાઈ ક્યાં બતાવો છો ?
 દહેજે જો હતી છાતી, રડાવો નાર ક્યાં લોળી ?
 કંસાર આ સંવત પહેલાં, પતંગાર્ધ ક્યાં બતાવો છો ?
 અમોને રે લણી આશા તમારો ! પ્રેમ મેળવવા ?
 જુઓ આંખે કરી પ્યાર, તમારી પ્રેમદા પ્યારી ?
 તમારા હૈને સાર ! કર અર્પણ શાર માર !
 છતાં એ પ્રાણ મારાઓ ! કપાઈ ક્યાં દેખાવો છો ?
 પુણુ હું પાપ એ વાણ ! દયા ક્યાં દીક્ષ લાવો છો ?
 તમારા ઘેર હું આવી ! ખરે તમે ક્યાં રડાવો છો !

રજા હેને કજા હશે, બાલાવો પ્રેમદા પ્યારી ।
 રજા મને સાચમાં પ્યારા ? કરી ચુંબન હઠાવો ના.

પીતાની સેવા

(ક્વાલી)

કમા છે હિંદના પુત્રો પીતાને માર મારવાને,
 નથી કંઈ લાજ આગેમાં પીતાએ કેવા પાળ્યા છે.
 પીતા છે પુજવા સાચક કરે છે લાકડી પુજા,

પીતા છે દેવના સરીખા ગણે છે પત્થરા સરીખા.
 હતા જ્યાં આપણે નના પીતાએ હેને ઉછેર્યા,
 થતું જ્યાં દુઃખ આપણને દગઝો તે ધણી કરતા.
 વળી લઈ હસ્તથી ખેળે રમાડે પ્રેમથી પ્યારા,
 જણાવ્યા સ્નેહથી બંધુ ધણો પૈસો તેમાં કાઢી.
 હતા જ્યાં પરજે આપણે તહીં ત્યાં આપણે રડનાં,
 દારી ખેંચે ખરે માના સંભાળ પણ રાખે બહુ બારી.
 રડી જ્યાં માગતા પાણી લાવી હાજર કરતી મા,
 બસે તે ગુણુ ભૂલીને કરી બંધુ ન કોઈ આવું.

એ નારવાળા.

ક્વાલી

ભુજો ઝો હિંદના બાઇઓ સુખી એ નાર વાળાઓ
 ધડીક રીસાય છે ભુતી સુખી એ નાર વાળાઓ.

પડીક રીસાય છે નવીં તેને છે સુખી આવી
 ખરે એ બેરી વાળાઓ સુખી એ નાર વાળાઓ.
 નવિ રાયેજ બોલે તો જુની મોઢું ચઢવે છે
 ખરે ના પરણ્યા જેવું સુખી એ નાર વાળાઓ.
 કરે જો કામ જુની તો નવીં બેસી રહે છે ત્યાં
 નવી નારી કરી આવી સુખી એ નાર વાળાઓ.
 થય છે બેઠેને કમળો તેથી જય જનને પાણી
 પછી પોદોજ પાડે છે સુખી એ નાર વાળાઓ.
 જુની કહેશે કરો ઘેબર નવી કહેશે કરો લાકુ
 પડે છે આમાં આ આકુ સુખી એ નાર વાળાઓ.
 જુની કહેશે કરો લખસી નવી કહેશે કરો શીરો
 કાલુંજુ આમાં તો બેજો સુખી એ નાર વાળાઓ.
 લડલડી કરી તેઓ પછી ઘણી વેળાવે મંદી
 ખરે છે વજ હીણજાગી સુખી એ નાર વાળાઓ.

શું કોણે ધાયલ કરી.

(કાલી)

શુંકર એ કંઠની ધાયલ શુભાવી જાલ રમતીતી
 બીચારી લાલ બમતીતી ખરે ધાયલ કરી કોણે.

કરી ઈશિરે કપન ન હી તે કાષ્ઠને ભારે
 તથાપી તેહને હજુવા એરી હીમન કરી ડાણે.
 દુઃખી આ દીલ મારાને પિસામે એજ દેતીતી
 મધુરાં ગીત માતી'તી ખરી માપક હણી કાણે.
 હતો હું તે હતો આશક મંદુરી મેહની મારો
 બહા આંખા તણે ડાળે મનોહર રહેતીતી પ્યારી.
 મને દીલગીર કરવાને કરી દ્રવી કરી કાણે
 બડાકે જોય પડીને દુઃખી મમ દેહ આ કીધી.
 નહિ શુંદરી વીના ચાલે હવે શુખ આપનાર કો
 ખરે મમ હેતની દોરી અરે હા કાતરી કાણે.
 અરે કો આહી આવોને યગે છું હાવ લો આજે
 અરે મુજ પ્રાણની પ્યારો મને તે તો ખત.વે.ને.

કરમ તારી ખુબી ન્યારીજ છે.

(૩૪૯)

પડીમાં તુ રડાવે છે પડીનાં તુ ચઢાવે છે,
 ચઢાવીને પછાડે છે પછાડીને છૂડે છે.
 કરમ તારી ઠળા ન્યારી પણાએને નચાવે છે,
 એકાવી ચાક પર તારા અમેને તુ ભમાવે છે.
 ચતા ન્યાં કામ બીજાની બન્યા ધતવાન તે આજે,
 છેડાવી મોજ તેએને ખરે ખાવા બનાવે છે.

ધનના વાતતા વાળાં મવાતાં મીન વીવાનાં,
 ખેરે એ ઘેરે તું પળનાં મરણ ચેષ્ટા પડાવે છે.
 નહિ કંઈ વાતનાં સમજે અજણ સોડાજ અથડાતા,
 બનાવે મેઘા તુ તેને દરજી હમે નાખે છે.
 હસે જ્યાં સુદરી સાગી પતિના ધેમ વશવાળી
 તેને વીધના બનાવે છે જરા ને જો જરા જાણી.
 બનાવે યોગીને બોગી કરે બળવાનને રાગી
 નંદાની હચના પાસે મુલામી તું કરાવે છે.
 શત્રી છે કંઈની ન્યાની નહિ તે માછને વાલી
 કરે અરજ નાથાલાલ સાળા જગમુંદે ચઢી ગય છે.

પાછું મેળવશો ?

(સતીત)

આર અંધુઓ શું વદુ ધણું, આખર દ્રવ્યને હિંદમાં હણ
 ખોયું તમે કરી હાથથી ખરે, મેળવો પાછું રે હિંદ ખારાઓ.
 વિદેશ જાય છે દેશી અંધુઓ, ખન હરી ગયા વિદેશ વાલરે.
 ક્યાં ધણા કુળ કર્મ કાવચ; મેળવો પાછું રે હિંદ ખારાઓ.
 હોટલો શહેરમાં ચાલતી ધણી; મરી જતાં નહિ વાર લાગીરે.
 અંધ કરે તમે અન વિચારીને; મેળવો પાછું રે હિંદ ખારાઓ.
 તાજ નિનાને રાજ નિજરે ગયો; નહિ મળે તેહ પાછોરે.
 કરેને અંતથી કુતરો ધણા; મેળવો પાછું રે હિંદ ખારાઓ.
 ગયું નહિ ધરો ક્યાં આદરો; આપણ દેશમાં વિદ્યા પાયરો.
 પાછો નહિ તમે ચાહને ખીરી, વડે છે નથાલાલ માનજો સહી.

જુઓને આ ઐરીને દુનીયામાં ડર છે કે ?

(મળને શ્રી યદુરાય ઓ છવડા એ રામ)

દુનીયામાં ડર નહિ ઓ પ્રાણપતિ દુનીયામાં ડર નહિ મારે.

સ્વામી બોલાવું પ્રેમે પોદાવું ઓ પ્રાણપતિ દુનીયામાં ડર નહિ મારે.

સાશ્વ સસરો વળી નદણુલ મારી,

સર્વેની સરમ નહિ મારે ઓ પ્રાણપતિ.

જેઠ જેઠાણી દીયેર દેરાણી,

બધાંની સરમ મેં ત્યાગી ઓ પ્રાણપતિ.

મકો સસરો મારો હદનો દુતાંગ,

કાઠી વળી કંગાલ ઓ પ્રાણપતિ.

પીતરાઈ સર્વે પારકાં મણું છું,

મુજ સ્વામી સિવાય બધું બોડું ઓ પ્રાણપતિ.

મામડામાં રહીને ગાંડા ગણુએ,

સહેરમાં છીએ શાહુકાર ઓ પ્રાણપતિ.

મામડામાં રહીને ભરવાડ કહેવાએ,

શહેરમાં સાડી પોલકાં સાથ ઓ પ્રાણપતિ.

મામડામાં રહીને ચુડા અધમણુના,

દેખાવ આપે ચુડેલ ઓ પ્રાણપતિ.

શહેરમાં રહીને ત્યાં બંગડી રૂપાળી,

ભલે હોય દેવાદાર ઓ પ્રાણપતિ.

કહેછે નાથાલાલ તમને પ્યારા,

બનાવો પ્રાણુએ પ્યારી ઓ પ્રાણપતિ.

કેવી પરનારની પ્રીત.

(કવાલી)

- અરે ઝો દેશીઝો મારા મોહ્યા શું મન વિષે પ્યારા
જમર થઇ કરતા શાણ્યા મોહ્યા શું પરનારીમાં ૧
- ઠગા અંપા તણી જાણી વળી સોનું તહીં જાણી
નાજીકડી દેખીને પ્યારા મોહ્યા શું પરનારીમાં. ૨
- ગુલાબી ગાલ જોઇને રહો સંસારમાં રાજ
નહિ ત્યાં સુખ જોવાના મોહ્યા શું પરનારીમાં ૩
- ખનારી રોજ બહુ બારી ખનાવો દીલગન ઝો પ્યારી
રમન કંઈ આદરો લાઇ મોહ્યા શું પરનારીમાં. ૪
- લાતી અંતર તણી શીશીઝો આપો તમો પ્રેમથી ભાઇ
કરો પસાની ખુવારી મોહ્યા શું પરનારીમાં. ૫
- ખતાવે મોહ તે જારી લલચાવે નેન ઠપકારી
હસાવે પ્રેમ રાખીને મોહ્યા શું પરનારીમાં. ૬
- ખોલાવે પ્રાણપતિ કહીને રડાવી રાંડ રતિ થઇને
નહી વચ્ચે ડૂબાવે છે મોહ્યા શું પરનારીમાં. ૭
- વચન કંઈ કંઈજ બોલીને પૈસા તેના પડાવે છે
અંતે ઇજત બગાડે છે મોહ્યા શું પરનારીમાં ૮
- સોંપી તન મન ધન સર્વે આયુષ્ય જોડુ ગુમાવો છો
થઇશું નહીંને સ્વામીન મોહ્યા શું પરનારીમાં ૯
- કરશો નહિ પ્રીત પરનારી કરો નહિ કોઇ મન લાવી
માફી માગે છે નાચાલાલ મોહ્યા શું પરનારીમાં. ૧૦

શું ? કળેડાં

(કવાલી)

બન્યા શું એ શીકરવાળા અરે ઓ હિન્દના ભાઈ,
 હોય જ્યાં તારા આગળ સુર્ય કળેડાં કેમ બને બંધુ.
 ખરે જ્યાં ઉદર આગળ કુતરી ઠરાવી જો મુકી ભાઈ,
 વિચારો કંઈ જરી મનમાં કળેડાં કેમ બને બંધુ.
 જુઓ કુતરા આગળ ઘોડી ગમે ત્યાં પોતે ભટકે છે,
 ખીચારી મન દુઝારે છે કળેડાં કેમ બને બંધુ.
 પ્રીયા પાણી ભરે છે ત્યાં સ્વામી પગમાંડી અથડાયે,
 અરે એ દુઃખઃ કાને છે કળેડાં કેમ બને બંધુ.
 પ્રીયારસોઈ કરતી હોય સ્વામી ખોળામાં રમતો હોય,
 અરે શાણી મુઝાયે છે કળેડાં કેમ બને બંધુ.
 ખીચારી આવતે દેહે નાંખી મુજ માત પીતાએ દુઃખમાં
 અરે દેહ વ્યર્થ ગુમાવાતી કળેડાં કેમ બને બંધુ.
 ભટકી ધરે ધરે પોતે કરે છે જંદગીએ એણે,
 નકામી દેહ એ ધારી કળેડાં કેમ બને બંધુ.
 કળેડાં એક જાને નહિ અનેક પ્રસર્યા હવે ભાઈ,
 કહુ આગળ વીસ્તારી કળેડાં કેમ બને બંધુ.
 ધણી હોય પાંચ પચીસ વર્ષે નાણુકી હોય એ વર્ષે,
 અરે એ દુઃખના ચીન્હો કળેડાં કેમ બને બંધુ.
 બણેલાને અમણ મલશે બણેલી તે અમણ વળશે,

જોઈ તમે દેશમાં દાઝો કળેડાં કેમ બને બન્ધુ.
 સુધારી જીલ હોય મારી લેજો બન્ધુ તમે પ્યાર,
 લખેસો લેખ આ વાંચી કળેડાં કેમ બને બન્ધુ.
 વધારે શું લખું બન્ધુ કરે વિનંતી નાથાલાય,
 લખાણ કીધું સવારમાં મેં કળેડાં કેમ બને બન્ધુ.

આ કેચીતા.

(કથાલી)

અરે ઓ આહ પીનરા પીઓ શું હેત લાવીને
 થશે તમ દેહની હાની ખુરી હાલન વધ જશે.
 વદ છું દેશને માટે પીશો નહિ હેત લવીને,
 હતા ગય બન્યા છે રાંક પીગો નહિ આહ પીનરા. ૧
 બનાવે કોડીનું પાણી બગડે તખીયત વળી ખાસી,
 થાય છે દ્રવ્યની ખ્યાની છતાં ક્યાં માનોછો ભાઈ.
 આહ છે જીખને ટાળનાર રમતું માંસ તે બળે,
 આહ અરીજીના જેવી પીશો નહિ આહ પીનારા ૨
 ચર્મ છે ખાંડ પણ મોંઘી સાથે છે દુધ પણ મોંઘુ,
 સમજજો મનમાં રાખી હસાવજો રદ્યે રાખી.
 દાઝે છે દોડ તમારા છતાં ક્યાં હેત લાવો છો,
 પ્યાસાએ દેહ વટલાવી પીશો નહિ આહ પીનારા. ૩
 સુજો બન્ધુ તમે પ્યાર કરો નહિ સો મ પ્યાર
 નાથાલાય વાણી વહે છે પીસો નહિ આહ પીનારા. ૪

વાંચો

અને

વંચાવો

બોધદાયક તેમજ રસીક

પતિને વશ કરનારી વામા.

મહેરખાન સાહેબો એક વખત ખાત્રી કરે જોઈએ તો
આનાની ટીકીટ ખીડી મંગાવી લેવો નીચે મુજબ.

નાથાભાઈ કાળીદાસ

અંખાપોળ-ડભાદ

મહેરખાન સાહેબો આ અમારી નાનકડી ચોપડી નામે આ
ખાત્રી કળી તથા તેનો ખીજો ભાગ ભાઈલાલની ભાંજગડ ધક
એકજ વખત વાંચવા ખાસ ભલામણ છે. જેમ અને જલદી આ
આનાની ટીકીટ ખીડી મંગાવી લેવા વિનંતી છે.

કમર ઠસી તૈયાર રહેસો. બહાર ગામ ખાતે ખાત્રીવાળ
એજન્ટો જોઈએ છીએ કમીશન ભરપુર આપીશું. લખો નીચે મુજબ

ભાઈલાલ દેસાઈભાઈ

શાંતિપોળ કરમસદ.

ઝાંડ કયાં ચીતરાવશો.

ફેન્સી કલરને ફેન્સી ટાઇથી ઝાંડ ચીતરનાર.

પેઇન્ટર.

જી. પી. જોશી.

મુ. નાશ. તા. પેટલાદ.

